

Men det er jo en meget venlig handling af retspræsidenten, for det giver medlemmerne af Folketinget, som har ansvaret for at vurdere, hvad skatteministeren har gjort, en mulighed for selv at læse, at der lige præcis ingen sammenhæng er på de områder, hvor medlemmer af Folketinget kritiserer ministeren, nemlig om der er givet et ubetinget fradrag. For det fremgår jo helt klart, at der *ikke* er givet et ubetinget fradrag, at Bikuben har overtaget Bornholmerbanken uden forudgående betingelser, og at der ikke foreligger en ministerresolution. Det fremgår jo fuldstændig klart af det, der er optrykt i beretningen, og derfor skylder vi Frank Poulsen tak for, at han har taget det med.

Og fru Elisabeth Arnold spørger: Jamen hvorfor har embedsmændene overhovedet indskibet sig i at diskutere Bornholmerbanken? Det spørgsmål kan vi jo med rette stille, og det kan det måske være interessant at få afdækket i en ansvarlig undersøgelse af det, tjenestemændene har gjort. Det har bare ikke noget at gøre med skatteministerens holdning, det ansvar, som skatteministeren har, og det, skatteministeren skulle have sikret sig, før han traf den ulovlige beslutning.

Til hr. Frank Aaen må jeg blot sige, at jeg ikke her med den taletid, der er til rådighed, kan gennemgå samtlige sager – som i øvrigt ikke er rejst – omkring den finansielle sektor. Jeg kommenterer den sag, der her er rejst, og konstaterer, at her findes der ingen sammenhæng mellem Bornholmerbanken-Bikuben og skatteministerens handling i Spar Nord-sagen.

(Kort bemærkning).

Pernille Sams (KF):

Jeg har et par meget konkrete spørgsmål til statsministeren. Statsministeren har gang på gang understreget, at tjenestemændene skal drages til ansvar i denne sag. Det sagde statsministeren i dag, og det har statsministeren sagt tidligere.

Derfor vil jeg gerne spørge: På hvilken baggrund mener regeringen, at der så klart er et ansvar for tjenestemænd, når regeringen ikke engang er klar til at drage det politiske ansvar, som dog er det allerklarreste i denne sag? Det lader til, at man mener, at alle andre end ministeren har et ansvar. Efter lovgivningen er der jo kun ét, der er helt sikkert: at ministeren har et ansvar. Det er det første ansvar, der kan placeres.

Jeg har endnu et spørgsmål til statsministeren. Man må undre sig lidt over, at statsministeren i sin tale her gik helt uden om regeringens information af Folketinget, selv om dette punkt er indeholdt i forespørgslets ordlyd. Har regeringen slet ikke benyttet den tid, den nu har haft rapporten og har kendt vores spørgsmål, til at vurdere, om Folketinget har fået rigtige oplysninger, korrekte oplysninger, fra regeringen eller ej?

Vi har tidligere spurgt statsministeren uden at kunne få svar, men det er dog et særdeles centralt spørgsmål; og det er helt særegent, at statsministeren ikke vil sige, om regeringen selv mener, at skatteministeren har informeret Folketinget korrekt.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Jeg bad ikke om en gennemgang af de 100 sager, hr. Thor Pedersen og Venstre er ansvarlige for. Jeg bad bare om en garanti for, at der ikke var givet ubetingede skattefradrag i forbindelse med de sager. Det må hr. Thor Pedersen vel kunne give, for når man har så travlt med at kaste med sten efter en anden, har man vel undersøgt, at man ikke selv bor i et glashus.

Og jeg venter også stadig på et svar fra hr. Fogh Rasmussen.

(Kort bemærkning).

Kjeld Rahbæk Møller (SF):

Hr. Thor Pedersen hævdede, at der ikke var givet noget tilsagn om et ubetinget fradrag. Dette er et sandt ordvalg, for ordene »betinget« eller »ubetinget« er præcis de samme, som regeringen brugte i fjor for at så forvirring i den offentlige debat.

Og jeg stiller de samme spørgsmål, som jeg stillede til regeringen dengang. For det første: Hvad betyder dette udtryk betinget/ubetinget i hr. Thor Pedersens sprogbrug? Og for det andet: Hvor står det egentlig henne i redegørelsen? Jeg er ikke stødt på vendingen, for det er karakteristisk, at Frank Poulsen ikke har brugt dobbelttydige vendinger.

Men det centrale i det spørgsmål er, at for SF er det vigtigt at få opklaret, hvor der måtte være foregået noget galt. Det gælder sagen om Himmerlandsbanken, det gælder sagen om Bikuben, det gælder andre sager, der måtte dukke op.

Jeg forstår, at Venstre er enøjede. Hvis de tror, der er foregået noget galt under en socialdemokratisk minister, ja, så gælder det virkelig om at